

ρων περιοριζομένου εις τὴν δοθεῖσαν προῖκα. Ἄλλὰ καὶ τὰ προικισθέντα ἄρρενα τέκνα δὲν μετεῖχον εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ προικίσαντος γονέως μετὰ τῶν ἀπροικίστων τέκνων).

50 - 197β

1680. Ἰνστρουμέντο τῆς Νάξου, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 82 - 84.

«...λέγοντας ὁ... Θ. καὶ ἡ ἀρχόντισάν του κυρία Κ., τὸ πῶς εἶχαν ταμμένα καὶ πουροκοδοτισμένα τῆς θυγατρὸς τος κυρίας Σ., μετὰ τὸ θάνατόν τος, τὰ χωράφια... καθὼς διαλαμβάνει τὸ ἀβαντάριο ποῦ οἱ αὐτοὶ γονέοιν τῆς ἑκαμα(ν) διὰ χειρὸς μισερ Α. Μ.· ἔτζι τὴν σήμερον θέλου μὲ καλὴν τος γνώμη καὶ θέλησιν καὶ ρεφουδάρον τὰ ἄνωθεν χωράφια τῆς θυγατέρας τος καὶ τοῦ γαμπροῦν τος ἀφέντην Μ. Φ., νὰ τᾶχουν καὶ νὰ τὰ καρποτροῶσιν μαζὶν εἰς τὴ μέσην μὲ τοὺς ἰδίους ἄνωθεν γονέους καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος νὰ εἶναι μονητάρον τῆς θυγατρὸς τος... σὰν μπράγματα ἐδικά της καὶ πουρκίν της ἔτζι λοιπὸ καὶ ἡ αὐτὴν κερά Σ., διὰ ἀνταμοσίαν καὶ ἀντὶ χάριτος βάνει τὸ ἀμπέλην... ποῦ τῆς εἶχαν πουροκοδοτισμένον ἀπὸ τὴν ὥραν ποῦ τὴν ἐπάντρεψαν, νὰ τὸ τροῶσιν καὶ αὐτὸ μαζὶ στὴ μέσην εἰς φόρον ζωῆς τος, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἄνωθεν γονέων νὰ εἶναι πάλι μονητάρον τῆς θυγατρὸς τος... τόσον τὸ ἀμπέλι, ὅσαν καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια... μὲ κοντετζιόνε, ὅταν ὄντα σπέρνεται ὁ τόπος νὰ σπέρνονται καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια· εἰ δὲ ὁ τόπος δὲν ἤθελε σπέρνεται καὶ ἤθελε ἔχειν ζῶα μέσα καὶ ἐθέλασιν νὰ σπέρνον τὰ ἄνωθεν χωράφια, νὰ εἶναι κρατημένοι νὰ τὰ φράζωσιν, νὰ εἶναι περιβολιασμένα καὶ τροφοκοπημένα κατὰ τὴν τάξιν τῶν περιβολιῶ ποῦ εἶναι καὶ εἰσε ἄλλους τόπους... ὅθεν μὴ κάνωντάς της ἄλλο προικοχάστιν, τῆς κάμου τῶριν εἰς τοῦτον τὸ ἰστρουμέντο τὴν κάτωθεν κοντετζιόν καὶ λέσιν ἔτζιν· ὅτιν ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ καὶ τὸ παιδί ὁποῦ ἔχουν τὴν σήμερον καμωμένον... νὰ ζήνησιν εἰ καὶ κάμου καὶ ἄλλα, τὰ ὅσα τὸς ἐδόκασιν, νὰ τα δόσουν τῶν αὐτῶν παιδίω· εἰ δὲ ὁ Θεός, νὰ μὴν το ὀρίσῃν καὶ μείνη ἄκκληρη, νὰ μὴν ἔχη ἐξουσία μήτεν νὰ πουλήσῃν, μήτεν νὰ χαρίσῃν, μήτεν διὰ τὴ ψυχὴν της· εἰδὲ τὸ ἀποδέλοιπο προῖμα ὅτιν καὶ ἂν τῆς ἐδώκασιν, νὰ στρέφεται εἰς τῆς ἄλλες της ἀδελφές. εἰ ἂ(ν) δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς ἀδελφές της, νὰ πηγαίνοιν εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικοὺς κατὰ τὴν μπαλεὰ συνήθεια...».

51 - 197γ

1680. Διαθήκη ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου, ἐν Νάξω, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 84 - 87.

«...ὅθεν λέγειν πῶς τὰ ἔχειν παντρεμένα καὶ εἰς ὅσαν πουρκία τὸς ἐπουροκοταχθήκασιν εἰς τὰ πουροκοχαστίαν τος, ὅλα τὰ ἔχουν παρμένα καὶ εἶναι ριφα-

ρισμένοι καὶ σατισφάδοιν εἰς τὰ πάντα, ἂν τζι λέγειν καὶ παραπάνον ἀπὸ τὰ ταμένα τος καὶ δὲν τὸς ἔχρεωστεῖν πλέα τίποτας, τόσον ἀπὸ τῆς μάνας τος, ὡσὰν καὶ ἀπὸ λόγονν του. Ξεκαθέρονοντας καὶ τοῦτον, ὅτιν τὸν νίόν του τὸν ἄνωθεν Γιαννάκην λέγειν πῶς τοῦ ἔκαμεν ἄβαντάριο, ὅχιν τέλειο προνοχάω-
τιν, διὰ τοῦτον θέλει τώριν εἰς τὸ παρὸν καὶ κάνει του τὴν κάτωθεν κοντετζιόνε, μάλιστα, λέγει, πῶς τοῦ ἔφησεν παραγγελία ἢ μακαρίτισαν ἢ συμβία του, ἢ μάνα τοῦ αὐτοῦ Γιαννάκη, ὅτι ἂν τὸν ἐπαντρέψην ὁ ρηθεὶς κύρης του, νὰ τοῦ κάμην κοντετζιόν, ὅτιν ἂν ἀποθάνην ἄκληρος ὁ αὐτὸς Γιαννάκης, νὰ στρέ-
φουνται ὅλα ὡσὰν τοῦ τάξην εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς του, . . . ἢ πουρὶ εἰς τὰ παιδιὰ της, καὶ νὰ μὴν ἔχην τις ἐξουσίας του ἄλλο νὰ δόσην παρὰ εἴκοσιν ρεάλια πράμα, εἰς δὲ τὸ ἐπίλοιπον νὰ στρέφεται ὡς ἄνωθεν γράφειν· καὶ ἔτζι θέλει. . . ὅτι ἢ αὐτὴν κοντετζιόν νὰ εἶναι στέρεα, φέρομα καὶ ἀχάλαστην τόσον εἰς τὸ ἐδικό του πράμα, ὅπου τοῦ δοσεν, τόσον καὶ ἀπὸ τῆς μάνας του, καθὼς τοῦ ἔφησεν παραγγελίας. . .».

52 - 197α

1680. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, περὶ διεκδικήσεως κλη-
ρονομίας, ἀπὸ 25 Μαΐου.

ἐν 56α, σ. 102 - 103.

(Γίνεται δεκτόν, ὅτι ὁ ἐκ πλαγίου συγγενὴς ἠδὲν αὐτοῦ διὰ διαθήκης νὰ κατα-
λείπη εἰς ἓνα ἐκ τῶν πλησιεστέρων γονικαρίων συγγενῶν ὁλόκληρον τὴν
γονικὴν περιουσίαν, ἀγνοῶν τοὺς ὑπάρχοντάς τευχόν ἄλλους τοῦ ἰδίου βαθμοῦ
γονικαρίους συγγενεῖς. Προσέτι δὲ προκύπτει, ὅτι οἱ ἀδελφόπαιδες ἐλάμβαν-
ον τὴν θέσιν τοῦ προαποβιώσαντος γονέως των, ἀδελφοῦ τοῦ κληρονομου-
μένου, καλούμενοι εἰς τὴν κληρονομίαν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν τούτου).

53 - 197β

1682. Ἀπόφασις τοῦ Βοεβόδα Μυκόνου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ
Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλ. Μαυροκορδάτου, ἀπὸ 24 Μαρ-
τίου, περὶ ἀκυρώσεως διαθήκης,

ἐν 56α, σ. 103 - 196.

(Διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης ἢ ἀπόφασις χρησιμοποιεῖ ὡς αἰτιολογικὸν
τὸ πλάσμα τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, καθ' ὃ ἢ μέμψις κατὰ τῆς ἀστόργου δια-
θήκης στηρίζεται εἰς τὴν οἶονεὶ μὴ ἔχεφροσύνην τοῦ διαθέτου. Τέλος ἢ ἀπό-
φασις δὲν ἐφαρμόζει πλήρως τὰς διατάξεις τῆς Νεαρᾶς 26 τοῦ Ἀνδρονίκου,
ἀλλ' ἐν συγκερασμῶ πρὸς τὰ ἔθιμα τῆς νήσου, μὴ δίδουσα εἰς τὸν σύζυγον
τὸ τρίτον κατὰ πλήρη κυριότητα, ἀλλὰ μόνον κατ' ἐπικαρπίαν, ἐπιφυλακτο-

